

17. NE – B Jan 16,1-15 Rozmnožení chlebu 1

Nevím, jaky by zapůsobily dnešní liturgické texty na náhodného návštěvníka kostela, který o křesťanství skoro nic neví. Jak by reagoval, když uslyší, že prorok Elizeus rozdělil 20 chlebu mezi stovku lidí (2. král 4,42-44) a Pán Ježíš 5ti chleby a 2ma rybami nasytí 5titisícový zástup.

Nechceme, aby se to dnešnímu věřícímu člověku jevilo jako realističtější parafráze pohádky 'Hrnečku vař!'. Tato slova evangelia jsou pro nás skutečností, i když se vymykají z rámce všedního života. Každý zázrak má v dějinách spásy své místo, protože potvrzuje poslání Božího Vyvoleného. To, že tyto pravdy jsou předmětem víry je jasné, jak pro věřícího, tak i pro nevěřícího. Koneckonců člověk je v životě postaven před mnohé skutečnosti, které si nemá možnost ověřit, a tak mu jediné zbývá, že je přijme. Zkrátka bez víry, ať se tomu říká jakkoli, se neobejde.

Křesťan se nesmí bát odlišovat od ostatních: poctivostí, přímostí, dobročinností, skromností nebo dokonce chudobou. Buď budeme jako křesťané nositeli těchto hodnot, a to bez ohledu na posměch okolí, nebo nebudeme vůbec. To je naše poselství v této dnešní době. K tomu, abychom jako křesťané obstáli, je nám posilou modlitba a svátosti, zejména smíření a eucharistie.

Proto přijímejte pravidelně tyto svátosti a milost v nich nabytou rozmnožujeme dobrými skutky podle zásady: Prokazuj dobrodiní, je-li ti možné ho prokázat.